

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

195. Quidam vir in absentia coniugis sæpiùs habuit delectationem de actu
coniugij præterito, etiam futuro ac si actu præsens esset, sine tamen
aliquo periculo polutionis. Confessarius abligauit illum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

ritatem, qui illam inuixerunt & probauerunt refe-
rendum existimo. Sanè quia benigna est, & in coniu-
ges indulgens, si quis eam sibi sequandam crederet, non
magno pere repugnabo. Ita Bany. Et idèo, quidam
Confessarius excusabat Coniugem, quæ, cum mari-
tus illam osculabatur in pollutionem incidebat: &
etiam excusabat ipsum virum, quando osculabatur
vxorem ad excitandum amorem, vel ad eum conser-
uandum, & præter intentionem pollutio sequebatur.

2. Sed haec opinio displaceat Ioanni Praeposito in 3. part. D. Thom. quest. 6. de Sacram. matrimon. dub. 25. num. 186. vbi sic ait. Coniuges , qui actu coniugali exercere possunt ab illo graui peccato se mutuò amplecti, tangere, osculari , &c. quantum hos actus ad copulam non referat : quia tales actus ratione contractus , & status matrimonialis coherestantur, & redduntur licite ; ac proinde suam malitiam debent aliunde contrahere : non contrahunt autem altitudo, quam quod non ordinentur in finem, & proinde solum inuenient defectus ordinacionis in finem, qui solum veniale malitia continet.

3. Probarunt. Comix ratione contractus matrimonialis habet dominium corporis sue compartis in ordine ad actum carnalem; & proinde in ordine ad actus natura sua præiosus: quo dominio, & visu dominij non præiatur, eo quod hic & nunc solum actum consummatum. Adverte tamen debere absente periculum pollutionis & scandalum in alterutra parte.

4. Dices hi actus de te sunt liciti, tantumque contrahunt malitiam venialem proprii defectum ordinis in finem : actus autem licitus & honestus non contrahit mortalem malitiam ex praevisa pollutione, &c. Ergo, &c. Respondeo sepositis opinionibus, quæ versantur circa materiam minoris propositionis, negando eandem minorem quod actus, de quibus est sermo : nam tactus, oscula, amplexus inter coniuges etenim licent, quatenus queruntur intra limites matrimoniij: & per consequens, in quantum nihil sequitur repugnans hinc, & institutionis feminis : sequitur autem aliquid repugnans, si lemeni extra vas effundatur, neque pollutio in eo casu dici potest solum permissa, cum sequatur ex impetu illius motus carnalis, qui per se intenditur. Confirmatur : petere debitum cum aperto periculo effusionis feminis extra vas naturale est peccatum mortale : ergo etiam actus subordinati contrahent malitiam mortalem, si subiicit consimile pollutionis periculum. Cum vero frequenter lobesse possit in contactibus valde impudicis, hi omnino sunt coniugibus dissuadendi : nisi ordinentur ad copulam, vel saltem ea petatur, quando aduerterit periculum. Unde videtur minus probandum, quod ait Sanchez lib. 9. de matrimonio, diff. 45. n. 36. non semper esse mortales tactus exercitos cum periculo pollutionis etiam in petente : id inquam, minus probatur, cum nullius ex reprobatione, nisi in excessu.

Sup. hoc in
tom. 8. tr. 6.
Ref. 20. §.
Quæro sex-
to. post me-
dium, vers.
Confirmata.

ritatem, qui illam inuixerunt & probauerunt rese-
rendum existimo. Sanè quia benigna est, & in coniu-
ges indulgens, si quis eam sibi sequendum crederet, non
magnopere repugnabo. Ita Bauny. Et ideo, quidam
Confessarius excusabas Coniugem, quæ, cum mari-
tus illam osculabatur in pollutionem incidebat: &
etiam excusabat ipsum virum, quando osculabatur
vxorem ad excitandum amorem, vel ad eum conser-
vandum, & præter intentionem pollutio sequebatur.
2. Sed haec opinio displaceat Ioanni Präposito in
Villalobos, ac in aliis, quæ de istis casu[m] tractantur.

RESOL. CXCI

*An actus, oscula, aspectus, & verba impudica sine
licita inter coniugatos, etiam si ex illis praedictis
sequuntur distillatio, aut membrorum sciramentum
generationi commotio: Ex part. 3, tract. Relat.,
alias 226.*

S. I. **A**d hanc questionem ita responder San-
chez de mattim. tom. 2. lib. 9. disp. 45. n. 43. Non existimo esse mortale in contagiis per rectos & verba turpia, delectationemque veterantur ex copula cogitare consurgentem dare causam commotioni membrorum seruentium generationis. & non currere in delectationes prauissimas, quantum inter locutos id esset lethale; nam hoc non est grauissimum generationis in iahi statu, & aliunde ex delectationes, & spirituum commotiones in eis vacante culpa mortali. Ita Sanchez, & post illum Salas in part. 2. tom. 2. que h. 7. 4. trah. 13. disp. 45. n. 43. & Villalobos in summa, tom. 1. trah. 11. diff. 4. cap. num. 1. vbi sic aliter. [Los aspectos, documentos, y demás delectaciones son licitos entre los casados, y dejan de ser licitos cuando se ha llegado a pecado mortal; quando no ay peligro de final polucion, porque el acto a que se ordenan, don de nace la delectacion, no es pecado entre los casados, si con los abrazos y osculos le intencion no es de mostrar senal de amor, no seria pecado ninguno no teniendo el peligro dicho, mas si aquello que se fuesen dirigidos solo a deleyte sin animo de ligar a la copula, solo seria pecado venial, y aunque en esto viesse periculum delectationis, no seria pecado mortal entre casados.] Sic Villalobos, vide supra in resol. 199.

RESOL. CXCV.

Quidam vir in absentiā coniugis sepius habuit delictationem de alio coniugī prætrito, & etiam futuro, scilicet alia præsens esset, sine tamen aliquo periculo pollutionis: Confessarius obligauit illum ad explicandum numerum predictarum delictationum, quæcumque posse a me, an vere in illis delictationibus pessime mortaliitatē;

Et quid, si ex tali delictatione procedat aliquam commissio, & alteratio in partibus pudendis absque periculo tamen pollutionis?

*Et deducitur, quod in viduis esset letibale delictum et copula praeerita, quasi tunc esset praesens: Ex passa.
ff. 17. & 8. Misc. 3. Rel. 36.*

S. I. Q Vèd sic opinatus est Sylyect certe dicta s-
Q uo num. 2. & Naarr. ap. 16. num. 10. quo p-
sequiri sunt neocericci multi, vt in Io. Salas in port.
tom. 2. tract. 10. diff. 5. fct. 10. num. 19. Azot. 10. 1.
d. 4. cap. 6. quæst. 8. Fernandez in suo exam. Theolog.
pari. 4. cap. 2. §. 4. num. 6. & nouissime Rodriguez in
num. tom. 3. cap. 88. num. 7. Probarat quia de simili-
bus

Sup. his vi
bus idem ius, & iudicium est: sed in viduis esset le-
thalis delectari de copula præterita, quasi tunc esset
præsens. Ergo idem erit & in coniugatis.

2. At ego semper in præcontraria senten-
tiam amplexum sum, cum Cutiele in part. 2. quæst. 74.
art. 8. dub. 3. §. 2. diff. ultime 3. Zanard. in director. Theo-
log. part. 1. tract. de matrim. cap. 41. Bonacina de matr.
quæst. 4. parcl. 8. num. 12. Sanchez de matrim. tom. 3.
lib. 9. diff. 44. num. 3. Vasquez in part. 2. tom. 2. diff. 113.
cap. 2. n. 2. Lessius de iust. lib. 4. cap. 3. dub. 1. num. 121.
Reginald. tom. 1. lib. 11. cap. 5. num. 52. Medina in
part. 2. quæst. 74. art. 8. & Coninch. de Sacram.
diff. 34. dub. 11. num. 113. Et ratio est, quia delectatio
sumit malitiam, & bonitatem ex obiecto. At
obiectum huius delectationis est licetum. Ergo licita
erit & delectatio. Et huc opinio procedit, etiam si

Ref. seq. §. 2.
prop. fine
veri. Et hæc,
& legi infra
doctrinam
Ref. 197. Et
ex Ref. 199.
§. Verum,
ante mediū

Sup. hoc in
Ref. seq. §. 2.
disparitatem esse manifestam, nam vidua non potest
delectari circa actum habitum cum coniuge de-
facto, quia hic actus iam in præsenti ei ei illitus,
non autem est illitus coniugatæ. Potest igitur
coniux sumere delectationem de actu coniugij
præterito, vel futuro, etiam si illum, tanquam præ-
sentem, & nunc exercitum per imaginationem con-
stitutum, & sic copula imaginaria se oblectare.

RESOL. CXCVI.

*An delectatio morosa coniugis de copula cum coniuge
absente sit peccatum mortale?*

*Et quid, si ex ea delectatione consigeretur membra pu-
dendi commotio, & alteratio abque pollutionis per-
iculo?*

*Et infuror, quod in vidua, & sponsa defusculo similis
delectatio est peccatum mortale?*

*Sed maior difficultas superest, an coniux possit abque
grani peccato se ipsum tangere ex voluntate carnali,
non referendo ad copulam?*

*Et an coniuges non peccant mortaliter, qui libere pos-
san actum carnalem exercere, si huic modi tactus
circum, vel comparem exercent ad sedandas car-
nis tentationes, quamvis actum coniugalem non in-
tendant?*

*Et notatur delectatio morosam de actu coniugij in
absentia non esse mortaliter illicitam coniugatu, etiam
quoties copula coniugibus est illicita, vel ob circum-
stantiam extrinsecam, vel ob periculum sanitatis,
vel aboru, &c? Ex part. 9. tract. 8. & Misc. 3.
Ref. 44.*

Sup. hoc in
Ref. præteri-
ta, & infra
in Ref. 198.
§. Sed non &c
in Ref. 199.
§. Verum,

§. 1. Affirmatiu nominatim contra me respon-
det Pater Bordonus in Conf. Regul. tom. 2.
refol. 74. quæst. 2. num. 6. Tum quia huiusmodi cogita-
tio non potest referri in bonum prolixi, cum ima-
ginatio nullum ordinem habeat ad problem, neque
aliquid operetur huiusmodi ordinatio, cum sit merè
intellectualis, & nugatoria hoc, non valens excusare à peccato: ergo peccaminosa est; neque refert,
quod quis copula coniugali cogitet ea intentione, vt
eam referat in bonum prolixi, quia ea imaginatoria
frustratoria est ad hunc effectum, & quandoque non
adest bonum prolixi, si imaginatio referatur ad copu-
lam sterilem. Tum quia in vidua similis delectatio est
peccatum mortale: ergo & in coniugatis; cum idem
faciendum sit iudicium de similibus, ex vulgaris lu-
terita §. 1. in fine versi. Sed

nos inducere, & maximè proximè ad malum perpe-
trandum, quia finis, & mediorum eadem est ratio, lib.
oratio ff. de sponsal. media enim sequuntur naturam sui
finis, & ab eo regulantur, ibidem Barrolus; & finis dat
necessitatem mediis, in quem si quis non potest, ne-
que in mediis; & eadem obligatione quis tenetur ad
media, qua constringitur ad finem; sed quilibet sub
mortali tenetur se abstineri à motibus voluntariis
partium pudendorum: ergo & mediis, per quæ tales
motus causari possunt, cuiusmodi est imaginatio co-
pula etiam coniugalis inter absentes. Tum quia coniugati
absentes ab inuicem in quolibet actu venero-
se habent, tanquam non coniugari, iuxta illud Apo-
stoli 1. Corinb. 7. Qui habent uxores tanquam non
habentes. Ita ille, qui postea addit: Et ex his pat-
et, quām immerit sententiam Sanchez Diana vo-
cer probabilitatem; sufficit enim, si aliqualiter sit
probabilis apud ipsum, & alios; nam apud me iudi-
catur improbabilis, cū ex tali imaginatione pro-
xime sequatur carnis alteratio, & voluntaria sensua-
lis delectatio, quæ sine dubio peccatum gracie est.

2. Sed etiam poterat penes ipsum sententia Sanchez
magnum probabilitatem habere non solum ex
principiis intrinsecis, sed salem ex principio extrin-
seco, nempe auctoritate Doctorum: nam præter
Sanchez, hanc sententiam docet Vasquez, Lessius,
Salas, Layman, Coninch, Saneius, Pal. us, qui
bus addo Joannem Præpositum in part. D. Thome
quæst. 6. de bonis matrim. dub. 26. n. 192. Ochagaviam
tract. 5. de marim. quæst. 12. Hurtadum diff. 10. difficult.
10. num. 47. Martinum Perez de Matrim. diff. 54.
sect. 1. num. 7. Bossum tract. de Si ruptu. §. 7. num. 152.
Dicastillum de Iust. lib. 1. diff. 3. dub. 15. num. 220.
Et hi omnes merito vocari possunt Gigantes Theo-
logie: vnde salem ex eorum auctoritate nostram
sententiam contra Patrem Bordonum satis probabi-
lē esse patet. Nec defuit pro illa rationes. Quia ta-
lis delectatio appetitus sensitivi & commotio, mem-
brorum, ac spirituum generationi inservientium in
coniugib⁹ de se, seu per se loquendo, ad copulam
maritalem ordinantur, sicut & tactus impudici inter
eosdem coniugis; per accidens autem est, quod
proper absentiam, aut aliud simile impedimentum
copula non exerceatur: ergo sicut tactus impudici
inter coniuges ob solam voluntatem, abque animo
copulæ, eo quod natura sua inter coniuges ordinan-
tur ad actum coniugalem, ratione matrimonij, ex-
culsantr à culpa mortali, sicut excusat à mortali
culpa ipsa maritalis, ut tradit Sanchez lib. 9. de ma-
trim. diff. 44. num. 1. & docent Doctores communis-
ter, quos ipse allegat, & alii tam antiqui, quam re-
centiores. Ita etiam matrimonium à mortali excusat
in coniugibus delectationem in apperitu sensitivo
de copula maritali cogitata, & ex ea ortam commo-
tionem corporis, & spirituum generationi inservien-
tiū; cū haec omnia de se in coniugib⁹, sicut &
tactus impudici, oscula, & amplexus, tanquam me-
dia ad finem ordinantur ad copulam materialem, quæ
inter coniuges est licita. Quare omnia prædicta, si
tantum proper delectationem à coniugibus apper-
tantur, & exerceantur abque pollutionis periculo,
erum peccatum veniale, quia extrahunt à suo fine;
sicut enim defectus debiti finis in habenda copula
coniugali, non est culpa mortal, sed tantum veniali,
nisi finis mortalis intenderetur, vt docet idem
Sanchez codem lib. 9. diff. 8. num. 8 & 9. & est Doctorum
communis: ita etiam defectus debiti finis in
prædictis actibus preambulis, ad actum coniugalem
erit solū culpa venialis, secluso alio fine mortali,
vel pericolo pollutionis: alioqui certum est peccare
mortaliter coniuges, si animadseruant ex illa com-
motione